

הארץ האומה והתורה

ב"ברית" אצל מנחם ליבני אסיר ציון בציון

בין המצרים תדש"מ

הרב משה צבי סגל זצ"ל

טוב לשבת עם חבורה זו, חבורה שיודעת מה היא עושה, למען איזה מטרות קדושות היא מקדישה את חייה. יש טעם לחיים, יש טעם לסבל גם כן, ומקבלים באהבה גם את היסורים בשביל צמיחת הגאולה של עם ישראל, בארץ ישראל.

אנו יושבים בשמחת מצות ברית מילה, לנכד נוסף לאברהם אבינו, שיתווסף לעם ישראל, כן ירבו.

ישנן שלש בריתות שהקב"ה כרת עם בניו: הברית הראשונה – על ארץ ישראל, נקראת 'ברית בין הבתרים', הקב"ה יעד את ארץ ישראל לפי גבולותיה המלאים, לאבותינו. קודם לאברהם ואח"כ לשאר האבות. לאחר מכן חזרה ההבטחה כמה פעמים לבני ישראל, עוד בטרם כניסתם לארץ, זאת הברית הראשונה – ברית הארץ.

הברית השנייה, שהקב"ה כרת עם אברהם אבינו, היא הברית עם האומה, היינו שיהיה זרעו קודש, אומה מיוחדת, וזה נעשה בברית המילה שהננו ממשיכים היום – בדורנו, ותמשך עד סוף כל הדורות. זו ברית שהקב"ה ייחד את עם ישראל להיות לו לעם.

הברית השלישית, שהקב"ה כרת עם ישראל והיא – הברית בתורב, ומשה רבנו לאחר מעמד מתן תורה, הביא להם את ספר התורה – את ספר הברית.

כאשר אנחנו מברכים על המזון, בברכה הראשונה האוניברסלית ואומרים שהקב"ה זן ומפרנס את כל העולם כולו, גם את בעלי החיים, זו היא ברכה שנתקנה עוד לפני שנכנסנו לארץ ישראל, כאשר עוד לא אכלנו מיבול הארץ, וה"מן" היה מן השמים, דבר בלתי מזוהה עם הקשר האמיץ שבין ישראל לארץ ישראל. כאשר לברכה השנייה, שיהושע תקן לישראל עם כניסתם לארץ, אומרים חז"ל, שצריך להזכיר שלשה דברים: ברית הארץ, ברית המילה, וברית התורה. שלש בריתות אלו קשורות חבוקות ומעורות זו בזו כברית אחת משולשת שבורא העולם כרת עם בניו.

ארץ ישראל – פלטין של מלך

ברית זו נכרתה עם ארץ מיוחדת שהיא מרכז הקדושה של כל העולם כולו. כי הקב"ה ברא את עולמו בכדי להשרות שכינתו בה ושתתגלה בה בחינת ה'מלכות', שהקב"ה יהיה מלך בעולמו, ו"אין מלך בלא עם", אם אין עולם – על מי ימלוך? לפני בריאת העולם היה ה' לבדו, ואפשר היה לומר עליו כל התשבחות והתארים, עד כמה שאפשר לומר תארים, ביחס לקב"ה, אבל בחינת 'מלך' אי אפשר היה לומר עליו, כי אין מלך בלי עם, ולכן היה צריך לברוא את העולמות, כדי שיהיה 'מלך העולם'. לשם כך צריך לייעד מקום מרכזי, 'פלטין של מלך', שמשם תתפשט

מלכותו על כל הארץ, וכמו בכל מדינה שיש בה מלך גדול, ויש בה מקום מרכזי ששם מתגלה עיקר מלכותו.

פלטין של מלך – זה ארץ ישראל. אנחנו לא מודעים דיינו, כמה גדולה היא כל מצוה שאנו מקיימים בנוכחותו של מלך מלכי המלכים, שהוא מולך על ארץ ישראל באופן מיוחד, והוא המלך היושב בפלטין זה. ולהיפך חלילה, מה גודל העוון כשאדם ממרה את פי המלך בנוכחותו של המלך, לא בחוץ לארץ, שם הוא מחוץ לפלטין, ואין רואים שם אלקות. לכן לפי גודל חשיבות הישיבה בארץ ישראל, צריכה להיות בה הזהירות הגדולה, לעשות בה רצון המלך.

בארץ הקודש עצמה יש כמה דרגות של קדושה כפי שבדיני העליה להר הבית, כמובא במסכת כלים פרק א', יש קדושה לפנים מקדושה. יש מקום כסא המלך והוא הר המוריה, הר הבית, ולפי פסק הרמב"ם, השכינה שם מעולם לא בטלה, ושם כסא מלכותו. אפילו כשהמקום שם, נמצא בו כסא כבודו של הקב"ה, וזה המרכז של מלכות ה', ומשם היא מתפשטת לעולם כולו, בבחינת: "והי' ה' למלך על כל הארץ" וגו'.

עם ישראל – לגיונו של מלך

כאשר מלך ישראל יושב על כסא מלכותו, כתוב: "לשבת על כסא מלכות ה' על ישראל", דוד יושב על כסא מלכות ה', וכך גם שלמה, כי מלכות של מלך ישראל זו היא מלכות ה'.

למלך צריך שיהיה לגיון, לגיון כבוד של המלך, ואנחנו שואפים ומקוים להיות חיילים בלגיון זה, כל אחד מאתנו צעיר וזקן צריך להיות חייל בלגיון המלך. מסכנים הם אלה, שלא יודעים את הערך הגדול של לגיון זה, ואינם נוטלים חלק בעבודתו. יכולים הם להיות חברי כנסת ואנשים חשובים בעיני עצמם, אבל לא יודעים את העיקר שמבין גם יהודי פשוט, שלהיות חייל בלגיון המלך זה כבוד גדול, כל יתר הדברים ה"חשובים" הם כעפרא דארעא כלפי התואר הזה.

היום נולד לנו חייל נוסף בלגיונו של המלך, שיגדל ויחזק ויהיה חייל גדול לכבוד מלכותו יתברך. ובשמחה זו, שאנחנו מקיימים את הברית שהקב"ה כרת עם ישראל – היא הברית העיקרית, מכיון שהתורה ניתנה בשביל ישראל, ו"מחשבתן של ישראל קדמה לתורה". כך אומרים חז"ל במדרש: "כשהוא אומר: 'צו את בני ישראל', 'דבר אל בני ישראל', – מכאן שישראל קדמו". ארץ ישראל היא מקום של מלכות, וירושלים היא 'קרית מלך רב' (הקב"ה), ומי ממליך את הקב"ה בעולמו? אומרים חז"ל: "אמרו לפני 'מלכיות' כדי שתמליכוני עליכם", אנחנו חיילי הלגיון. איננו שומרים את המלך שכבר מצוי בלבד, אלא אנחנו פותחים לפניו את השערים: "שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד", ובזאת אנו ממליכים את הקב"ה בעולמו.

נוכה לכך שבאמת נהיה לגיון חזק ונמרץ, לא רק שיודע להתפלל ולקוות, אף שזה דבר גדול, הרי בזכות התפילות והתקנות והצפיות, חיינו אלפי שנים. עתה הגיע הזמן, כאשר חזרנו והתישבנו בארץ הקודש, וכך מליונים מבני עמנו כן ירבו, עם הקודש בארץ הקודש, שנהיה לגיון חזק ומצויד בכל סוגי הנשק הטוב. כשאנו אומרים "נשק" – הכוונה היא בכל המובנים, כדי לכבוש את ארץ ישראל, שתהיה משוחררת מכל השפעה זרה, ושלא ישבו זרים בארץ ישראל. הארץ תהיה של ישראל בלבד, אין פה מקום לזרים, השארתם כאן נוגדת את ההלכה הקבועה לדורות בתורת ה'. כשאנו משאירים אותם בארץ הרי הם "לשיכים בעינינו ולצנינים בצדנו". לא נוכל להתקיים כך, והתורה מאיימת עלינו, כי אם נשאיר אותם בתוכנו יתקיים בנו" "כאשר דמיתי לעשות להם אעשה לכם" ח"ו. זו סכנה, אנחנו צריכים להוציא אותם בכל מחיר ובהקדם האפשרי אם אנחנו רוצים להיות עם ישראל חי.

נרים את הדגל המקורי של עם ישראל

נוכה לכך, שבאמת יורגש כאן ה'פלטין של המלך' ותתגלה פה מלכותו. ואנחנו – 'לגיון המלך', גהיה ברמה כזאת שכל עמי עולם יבואו יכרעו וישתחוו לפנינו. כי העמים כולם צריכים להיות נכנעים לנו, למלך ישראל, למשיח אלקי יעקב, ולקבל תורה רק מאתנו. לעזוב התורות והתרבויות המזויפות שלהם, ואת השיטות החברתיות המסוכנות בשבילנו, לעזוב את הדמוקרטיה הבוגדנית הזאת, המביאה לכך שארץ ישראל תהיה 'פלסטינה' עם רוב ערבי חס ושלום.

אנחנו צריכים לעשות דברים אלה כ'לגיון של המלך', אבל לצערנו הכרה זו לא חדרה עדיין בין כל שדרות האומה. כאן יושבת הקבוצה הראשונה שצריכה להרים הדגל הזה הגדול, בעד עם ישראל, בעד אלקי ישראל, בעד תורת ישראל, בעד ארץ ישראל, נגד הדמוקרטיה המזויפת את האמת והצדק, ונגד כל הדברים שבדו אומות העולם מלבם. חז"ל אומרים: "אם יאמר לך אדם: יש חכמה בגוים – תאמין, תורה בגויים – אל תאמין" (מדרש איכה ב', י, ז). יש להם: חכמה, טכנולוגיה, רפואה וכו', – נלמד זאת מהם, אבל תורה ואורחות חיים נלמד רק מהמקורות שלנו. ונוכה לכך שהקבוצה שלנו תלך ותגדל, ורוחנו תתפשט על פני כל בני ישראל, שיכירו וידעו, כי "ה' הוא האלקים", כמו שאמר אליהו הנביא בהר הכרמל. ומכיון ש'ה' הוא האלקים, המסקנה היא – "לכו אחריו". אם אין עושים זאת חס ושלום, הרי זו "עבודה זרה". מי יתן ונוכה לכך במהרה.

נברך את אבי הבן, שיזכה לרוב נחת מהחייל החדש שנולד, וכולנו נהיה ראויים לכך שנמליך את הקב"ה בעולמו בכלל ובארצו בפרט.
שנה טובה ומזל טוב.

פלטיץ של מלך - בחורבנו